

Aan het lid Provinciale Staten
Mevrouw A. Voerman

Datum : 10 SEP. 2019
Documentnr. : 2019-080512/37/A.6
Dossiernummer : K13642
Behandeld door : R. Vos
Telefoonnr. : (050)316 518
Antwoord op : uw brief d.d. 9 augustus 2019
Bijlage :
Onderwerp : Beantwoording schriftelijke vragen valwildregeling

Geachte mevrouw Voerman,

Met deze brief ontvangt u de antwoorden op uw schriftelijke vragen omtrent de valwildregeling in Noord Nederland.

1. Bent u bekend met deze nieuwe regeling en gaat de provincie Groningen zich hier bij aansluiten?

Wij zijn bekend met de regeling uit Drenthe. De provincie Groningen heeft al enkele jaren een dergelijke regeling. Deze is destijds mede op aangeven van Provinciale Staten tot stand gekomen. Samen met Drenthe zijn wij ook in gesprek met onder andere de politie om de uitvoering van de regeling verder te verbeteren.

2. Jagers hebben belang bij het doden van gewonde dieren, omdat ze het vlees zelf kunnen nuttigen of verkopen. Toch zijn juist zij degenen die via het centrale meldpunt op pad worden gestuurd om de overlevingskansen van het dier in te schatten. Bent u het met de Partij voor de Dieren eens, dat de overlevingskansen voor het dier aanzienlijk worden verkleind doordat de persoon die daartoe de opdracht krijgt van nature geen enkel probleem heeft met het afschieten van dieren en het zelfs tot zijn of haar hobby heeft gemaakt? Als u het daar niet mee eens bent, zouden we graag uitgebreid en onderbouwd willen horen waarop u uw vertrouwen zo blindelings baseert.

Het belang van jagers in deze situatie is zeer gering. Aangereden reewild is veelal ongeschikt voor consumptie en wordt daarom in alle gevallen teruggegeven aan de natuur. Daarnaast moet van de circa 300 aanrijdingen in onze provincie de jager slechts in circa 10 procent van de gevallen beslissen over leven of dood. Het overgrote deel is reeds overleden als gevolg van de aanrijding.

3. Vindt u met de Partij voor de Dieren, dat het centrale meldpunt om die reden niet zou moeten liggen bij de Faunabeheereenheid, maar juist bij een onafhankelijke deskundige zoals een dierenarts, die in de eerste plaats het welzijn van het aangereden wild voor ogen heeft (ook als er gekozen moet worden voor het euthanaseren van het dier)? Zo ja, bent u bereid zich daarvoor in te zetten? Graag een gemotiveerd antwoord.

Nee. Zie het antwoord op vraag 2. Wij achten de aangewezen jachtaktehouders, als ervaringsdeskundigen, prima in staat om de overlevingskansen van zieke en gebrekkige reeën te beoordelen. De regeling is overigens

mede op verzoek van jachtaktehouders tot stand gekomen, om het uit het lijden verlossen van zieke en gebrekkige reeën op gronden van derden te legaliseren en te voorkomen dat zij machteloos moeten toezien bij het lijden van een ree.

4. ***Er is een groeiend verzet tegen de jacht. Denkt u dat de vele tegenstanders van de jacht een wildincident zouden willen melden bij een jager, met de kennis dat er een redelijke kans is, dat voor het dier niet alles gedaan wordt om het te helpen en in leven te houden? En als dat mensen weerhoudt, wordt daarmee niet precies dat bereikt wat men wil voorkomen, het onnodig lijden van dieren?***

Op basis van de ervaringen van de FBE zijn wij van mening dat er geen sprake is van het uitblijven van meldingen. Onze ervaring is dat potentiële melders wel het verschil kennen tussen jacht en het uit het lijden verlossen van een dier. Verder wordt veel samengewerkt met andere organisaties, die ook dierenwelzijn belangrijk vinden.

In onze regeling is bovendien het voorschrift opgenomen, dat reekalveren die niet ziek of gewond zijn of reeën die nog overlevingskansen hebben moeten worden aangeboden aan een reeënopvangcentrum.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Groningen:

, voorzitter.

locosecretaris.